

Sneg

Neko noč zapade sneg,
vas pobeli, dol in breg,
mrzel mirno obleži,
se seseda, potemni.

Zdrami ga pomlad iz sanj,
že snega je manj in manj,
sonce ga poliže z gred
kot otroci sladoled.

Vojan Tihomir Arhar

Bele oči

Ej, zima, zakaj
imaš bele oči?
So bele oči,
da belo sneži!

Ej, zima, zakaj
imaš bele oči?
Kar z belim prepleskam,
še lepše se zdi!

Ej, zima, zakaj
imaš bele oči?
Jaz sonce zagrnem,
da v belem zaspi!

Čarovnija

Vsako noč, krog polnoči,
čudne se gode reči.

Srajca spleza na drevo,
hlače na potep gredo.

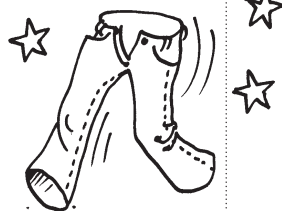
Suknjič zlekne se na klop,
kapa skače hopa hop!

Star dežnik se sam odpre,
škorenj brž za čevljem gre.

Mirno sveti mesec bled,
vse se giblje brez besed.

Ko v zvoniku bije tri,
skrivne splahnejo moči.

Kot bi trenil, čar je preč,
se nihče ne gane več.

Veter žvižga mimo vej,
mrak spokojen je kot prej.